

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

04.07.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Kwestia ustalenia czy nadpłata z tytułu korekty VAT przy sprzedaży paragonowej może stanowić bezpodstawne wzbogacenie dla podatnika, postanowienie NSA z 23 czerwca 2022 r., sygn. I FSK 1225/18 - pytanie prejudycjalne do TSUE 3

Koszty nabycia usługi organizacji zakupów nie podlegają limitowaniu z art. 15e ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 15 czerwca 2022 r., sygn. VIII SA/Wa 70/22 4

Kwestia ustalenia czy nadpłata z tytułu korekty VAT przy sprzedaży paragonowej może stanowić bezpodstawne wzbogacenie dla podatnika, postanowienie NSA z 23 czerwca 2022 r., sygn. I FSK 1225/18 - pytanie prejudycjalne do TSUE

Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrując w dniu 23 czerwca 2022 r. skargę kasacyjną Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy od wyroku WSA w Bydgoszczy, dotyczącego VAT, postanowił na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej skierować do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytanie prejudycjalne o następującej treści:

Czy art. 1 ust. 2 i art. 73 dyrektywy VAT oraz zasady neutralności, proporcjonalności oraz równego traktowania należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowych organów podatkowych, w zakresie w jakim nie dopuszcza ona - z powołaniem się na brak krajowej podstawy prawnej i bezpodstawne wzbogacenie - korekty wartości podstawy opodatkowania i podatku VAT należnego, jeżeli sprzedaż towarów i usług konsumentom z zawyżoną stawką VAT zarejestrowana została za pomocą kasy rejestrującej i potwierdzona paragonami fiskalnymi, a nie fakturami VAT, przy niezmienionej w wyniku tej korekty cenie (wartości brutto sprzedaży)?

Komentarz eksperta

Pytanie przedstawione do rozstrzygnięcia europejskiemu Trybunałowi jest niezwykle istotne z perspektywy polskich podatników, którzy od długiego czasu borykają się z praktyką organów skarbowych, które nie zgadzają się na korektę podstawy opodatkowania oraz korektę zastosowanej stawki VAT w przypadku dokonywania sprzedaży na rzecz konsumentów dokumentowanej paragonami fiskalnymi.

W takich sprawach organy podatkowe wskazują, że skoro podatnik chcący dokonać

korekty nie poniósł ciężaru tego podatku, gdyż został on zapłacony przez konsumenta - to nie powinien być tym samym uprawniony do jego korekty (zmniejszenia VAT). Zdaniem organów, taka sytuacja prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia się przez podatnika, gdyż odzyskana nadpłata nie jest zwracana kupującemu.

Spór ten nie został dotychczas jednolicie rozwiązany również przez polskie sądy administracyjne. W części orzeczeń sądy administracyjne podtrzymują stanowisko organów podatkowych, w szczególności powołując się przykładowo na uchwałę NSA z dnia 22 czerwca 2011 r., sygn. I GPS 1/11, gdzie Sąd orzekł, że nie jest nadpłatą kwota podatku akcyzowego uiszczona z tytułu sprzedaży energii elektrycznej w sytuacji, w której ten, kto ją uścił, nie poniósł z tego tytułu uszczerbku majątkowego (por. wyrok NSA z 17 kwietnia 2019 r., sygn. I FSK 589/17).

Z drugiej strony, w innych orzeczeniach wskazuje się, że warunkiem powstania nadpłaty w podatku VAT w związku z zastosowaniem błędnej stawki tego podatku nie jest poniesienie przez podatnika ekonomicznego ciężaru tego podatku (por. wyrok WSA w Rzeszowie, sygn. I SA/Rz 263/20; wyrok WSA w Krakowie, sygn. I SA/Kr 1466/21).

W mojej ocenie, obecną praktykę organów skarbowych należy uznać za nieopartą treścią przepisów prawa oraz szkodzącą interesom polskich podatników. W konsekwencji, odpowiedź na pytanie prejudycjalne przedstawiona przez TSUE może pozwolić na wypracowanie jednolitej praktyki dotyczącej przedstawionego zagadnienia.

KONRAD SZYMALA
KONSULTANT PODATKOWY

Koszty nabycia usługi organizacji zakupów nie podlegają limitowaniu z art. 15e ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 15 czerwca 2022 r., sygn. VIII SA/Wa 70/22

Rozstrzygana sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej, w której podatnik zadał pytanie dotyczące tego, czy koszty nabycia usług organizacji zakupów podlegają ograniczeniom w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

Podatnik jest spółką produkcyjną działającą w ramach międzynarodowej grupy podmiotów. Grupa pozyskuje surowce wykorzystywane w działalności od dostawców zewnętrznych na całym świecie. W celu zapewnienia najwyższej jakości pozyskiwanych surowców, grupa posiada wyspecjalizowaną spółkę zakupową, z którą podatnik zawarł umowę na świadczenie usług organizacji zakupów. Usługi organizacji zakupów obejmują m.in.: negocjowanie warunków umów z dostawcami, opracowanie, zarządzanie i realizację strategii zakupowej grupy dotyczącej kluczowych surowców, identyfikację i wybór dostawców, monitorowanie dostaw, kontrolę jakości surowców, kierowanie i zarządzanie ewentualnymi spornymi z dostawcami.

Dyrektor KIS uznał, że czynności wchodzące w skład usług organizacji zakupów mają charakter podobny do usług zarządzania, kontroli i badania rynku i w konsekwencji usługi te podlegają limitowaniu na podstawie art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

WSA w Warszawie w omawianym wyroku nie podzielił stanowiska Dyrektora KIS i uchylił zaskarżoną interpretację. Zdaniem Sądu, elementy charakterystyczne dla usług zarządzania, kontroli i badania rynku, nie mają w przypadku organizacji zakupów znaczenia wiodącego, zatem usługi te nie są podobne do zarządzania i badania rynku. Ponadto, WSA w Warszawie wskazał, że usługi organizacji zakupów mają techniczny charakter, a ich celem jest zapewnienie produktów i surowców wykorzystywanych w bieżącej działalności produkcyjnej podatnika. Zatem, stanowią odmienną i odrębną kategorię usług niż usługi wskazane w art. 15e ustawy CIT.

Komentarz eksperta

Katalog usług niematerialnych z art. 15e ust. 1 ustawy CIT od początku był przedmiotem licznych sporów między podatnikami i organami podatkowymi. Przepis ten zniknął z ustawy CIT z dniem 1 stycznia 2022 r. Równocześnie jednak wprowadzono nowe instrumenty, takie jak m. in. minimalny podatek dochodowy i podatek od przerzucanych dochodów. Nowe przepisy także odnoszą się do katalogu usług niematerialnych, który jest taki sam, jak w przypadku uchylonego art. 15e. Oznacza to, że dotychczasowe orzecznictwo i praktyka nadal pozostaną częściowo aktualne w odniesieniu do nowych przepisów.

W powyższym kontekście omawiany wyrok należy ocenić pozytywnie. W praktyce organy podatkowe niejednokrotnie starały się w sposób sztuczny dzielić złożone usługi na mniejsze świadczenia w celu znalezienia podobieństw do usług wymienionych w art. 15e ust. 1 ustawy CIT. WSA w Warszawie słusznie wskazał, że natura i cel usług organizacji zakupów ma unikatowy charakter, pomimo tego, że można doszukiwać się w nim elementów zarządzania i badania rynku.

Omawiany wyrok wpisuje się w szerszą linię orzecznictwa, zgodnie z którą, dla uznania usługi za świadczenie o podobnym charakterze do usług wymienionych w art. 15e ustawy CIT konieczne jest podobieństwo w zakresie kluczowych cech tej usługi, a wskazywanie podobieństw pojedynczych elementów usługi nie jest wystarczające.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

PATRYCJA HULBÓ
KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny czy kredyt zaciągnięty na zabezpieczenie roszczenia Skarbu Państwa z tytułu uzyskanej przez spółkę rzekomej nadpłaty pomocy publicznej spełnia przesłanki z art. 15c ust. 8 ustawy CIT, wyrok NSA z 24 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2930/19	6
Kwestia uznania spółki za podatnika ułatwiającego dostawy towarów w rozumieniu art. 7a ustawy VAT, wyrok WSA w Szczecinie z 22 czerwca 2022 r., sygn. I SA/SZ 269/22	6
Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych przez bank z tytułu wypłat wyrównania dokonywanych na rzecz partnera, wyrok NSA z 21 czerwca 2021 r., sygn. II FSK 2830/19	6
Do obliczania okresu, o którym mowa w art. 22 ust. 4a ustawy CIT, nie wlicza się czasu, w jakim akcjonariusz posiadał 100% akcji w kapitale spółki przejmowanej, wyrok WSA w Gdańsku z 21 czerwca 2022 r., sygn. I SA/GD 246/22	7
Rozliczenie VAT przez gminę w zakresie wydatków poniesionych na promocję gminy oraz sprzedaży mienia komunalnego, wyrok NSA z 21 czerwca 2022 r., sygn. I FSK 1983/18	7

Kwestia oceny czy kredyt zaciągnięty na zabezpieczenie roszczenia Skarbu Państwa z tytułu uzyskanej przez spółkę rzekomej nadpłaty pomocy publicznej spełnia przesłanki z art. 15c ust. 8 ustawy CIT, wyrok NSA z 24 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2930/19

Pojęcie „koszty finansowania długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej”, o którym mowa w art. 15c ust. 8 ustawy CIT, należy rozumieć szeroko, a zatem koszty te także muszą mieć szerszy zakres niż same koszty związane z budową infrastruktury publicznej.

Tym samym, należało zgodzić się ze spółką, że w związku faktem, iż:

(i) odsetki od kredytu zaciągniętego przez spółkę celem pozyskania środków na zabezpieczenie roszczenia Skarbu Państwa, stanowią koszty finansowania dłużnego jako koszty związane z uzyskaniem od innych podmiotów środków finansowych i z korzystaniem z tych środków, zgodnie z art. 15c ust. 12 ustawy CIT;

(ii) koszty te wynikają z pozyskanych kredytów wykorzystanych przez spółkę w całości do sfinansowania projektu;

(iii) projekt stanowi długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 10, spełniający warunki wskazane w art. 15c ust. 8 ustawy CIT

- koszty finansowania projektu w postaci odsetek od kredytu zaciągniętego przez spółkę celem pozyskania środków na zabezpieczenie roszczenia Skarbu Państwa z tytułu uzyskanej przez spółkę rzekomej nadpłaty pomocy publicznej można uznać za koszty finansowania dłużnego wynikające z kredytów (pożyczek), wykorzystywanych do sfinansowania długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej (tj. projektu) spełniającego warunki wskazane w art. 15c ust. 8 pkt 1-4 ustawy CIT, a tym samym koszty te nie powinny być brane pod uwagę przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego zgodnie z art. 15c ust. 8 ustawy CIT.

Kwestia uznania spółki za podatnika ułatwiającego dostawy towarów w rozumieniu art. 7a ustawy VAT, wyrok WSA w Szczecinie z 22 czerwca 2022 r., sygn. I SA/SZ 269/22

Udostępniając platformę internetową i zasoby serwerowe na podstawie modelu SaaS, podejmując jednocześnie działania w ramach usług podstawowych, spółka ułatwia dostawy towarów w rozumieniu art. 5b rozporządzenia nr 282/2011.

W konsekwencji, jest podatnikiem ułatwiającym dostawy towarów poprzez użycie interfejsu elektronicznego na mocy art. 7a ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT, zobowiązany do rozliczenia podatku należnego z tytułu dostaw dokonywanych przez dostawców bazowych, w sytuacji gdy miejscem opodatkowania VAT dostaw na rzecz finalnych odbiorców towarów jest terytorium Polski.

Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych przez bank z tytułu wypłat wyrównania dokonywanych na rzecz partnera, wyrok NSA z 21 czerwca 2021 r., sygn. II FSK 2830/19

Z opisu przedstawionego przez spółkę nie wynika, że zapłacone przez bank wyrównania na rzecz partnera są kosztami uzyskania przychodu. Z opisanych we wniosku zasad wyraźnie wynikało, że wynagrodzenie za usługi nie będzie kształtowane w oparciu o rzeczywistą i konkretną wartość usług.

Abstrakcyjnie określone zasady dokonywania rozliczeń, stworzone na potrzeby podmiotów powiązanych, nie były więc dla organu zasadami odzwierciedlającymi rzeczywiste nakłady dotyczące wykonanie umowy. Bank, opisując zasady ustalania wynagrodzenia za wykonanie umowy, bazował na bliżej nieokreślonych parametrach.

Reasumując, prawidłowe jest stanowisko, że w świetle tego opisu organ podatkowy nie był w stanie stwierdzić, że te elementy rozliczeniowe stanowią koszt uzyskania przychodów.

Do obliczania okresu, o którym mowa w art. 22 ust. 4a ustawy CIT, nie wlicza się czasu, w jakim akcjonariusz posiadał 100% akcji w kapitale spółki przejmowanej, wyrok WSA w Gdańsku z 21 czerwca 2022 r., sygn. I SA/GD 246/22

Skoro przejmowane przywileje i obowiązki w ramach sukcesji należy odnosić do samej spółki przejmującej, a nie jej udziałowca (akcjonariusza), to nie można łączyć okresu nieprzerwanego posiadania minimum 10% udziałów (akcji) w spółce kapitałowej wypłacającej przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (spółce przejmującej), z okresem posiadania minimum 10% akcji w spółce przejmowanej.

W związku z tym, prawidłowe jest stanowisko organu, że do tego dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 22 ust. 4a ustawy CIT, uprawniającego do zastosowania wobec akcjonariusza zwolnienia z opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osób prawnych wypłaty przez spółkę dywidendy, nie wlicza się czasu, w jakim akcjo-

nariusz posiadał 100% akcji w kapitale spółki przejmowanej.

Rozliczenie VAT przez gminę w zakresie wydatków poniesionych na promocję gminy oraz sprzedaży mienia komunalnego, wyrok NSA z 21 czerwca 2022 r., sygn. I FSK 1983/18

Poczynione przez gminę wydatki na zakup materiałów reklamowych i informacyjnych oraz prezentów małej wartości, a także na organizację jarmarku oraz zamieszczenie w gazecie życzeń świątecznych, są związane z wykonywaniem zadań własnych gminy i są związane jedynie z czynnościami niepodlegającymi VAT.

Do obrotu, o którym mowa w art. 90 ust. 3 ustawy VAT, wlicza się sprzedaż mienia komunalnego gminy, które w ramach prowadzonej działalności gospodarczej gminy przeznaczone jest do sprzedaży. W przypadku gminy sprzedaż ww. mienia wchodziła w zakres działalności gospodarczej, o jakiej mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT, i nie miała charakteru sporadycznego.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zasady rozliczania przychodów i kosztów związanych z realizacją transakcji IRS przez spółkę prowadzącą działalność w SSE , interpretacja indywidualna DKIS z 15 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.126.2022.2.BM	9
Brak prawa do odliczenia VAT przez gminę związanego z realizacją inwestycji polegającej na budowie ścieżki spacerowej , interpretacja indywidualna DKIS z 15 czerwca 2022 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.178.2022.1.LS	9
Za dzień powstania obowiązku podatkowego z tytułu usług wynajmu obudów do wykopów ziemnych należy uznać dzień wystawienia faktury ustrukturyzowanej , interpretacja indywidualna DKIS z 14 czerwca 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.169.2022.1.PM	9
Kwartalny system wpłacania zaliczek w 1. roku działalności PGK. Uproszczona forma wpłacania zaliczek w 1. i 2. roku działalności PGK. Wyłączenie z opodatkowania na podstawie art. 24ca ust. 14 pkt 1 ustawy CIT dla PGK rozpoczynającej działalność , interpretacja indywidualna DKIS z 20 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.187.2022.1.AW	10
Przy określaniu powierzchni użytkowej na potrzeby podatku VAT można posłużyć się każdą normatywnie określoną metodą ustalania takiej powierzchni , interpretacja indywidualna DKIS z 9 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.132.2022.2.AB	10
Spółka jako pośrednik kredytu konsumenckiego, który został wpisany na listę pośredników kredytowych (RPK) może wybrać opodatkowanie ryczałtem od dochodów spółek (tzw. CIT estoński) , interpretacja indywidualna DKIS z 17 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.167.2022.1.SG	11

Zasady rozliczania przychodów i kosztów związanych z realizacją transakcji IRS przez spółkę prowadzącą działalność w SSE, interpretacja indywidualna DKIS z 15 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.126.2022.2.BM

Przychody i koszty powstałe w związku z realizacją transakcji IRS, powinny stanowić element kalkulacyjny dochodu opodatkowanego na zasadach ogólnych, nieobjętego zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, jako niewynikające bezpośrednio z działalności objętej zezwoleniem.

Podatkowe rozwiązanie dotyczące różnic kursowych, które wynika z art. 9b ust. 3 ustawy CIT, sprowadza się do reguły, że podatnicy, którzy wybrali metodę rachunkową ustalania różnic kursowych, w sposób konsekwentny zaliczają odpowiednio do przychodów lub kosztów podatkowych ujęte w księgach rachunkowych różnice kursowe z transakcji walutowych i wyceny aktywów oraz pasywów, a także wyceny pozabilansowej pozycji w walutach obcych (art. 9b ust. 2 ustawy CIT).

W takiej sytuacji rozwiązania wynikające z rachunkowości określają skutek w CIT związany z różnicami kursowymi. Zasada ta nie jest modyfikowana innymi przepisami ustawy CIT. Skoro w związku z wyceną transakcji IRS, o których mowa we wniosku, spółka nie rozpoznaje różnic kursowych dla celów rachunkowych to nie ujmuje ich również w rachunku podatkowym.

Brak prawa do odliczenia VAT przez gminę związanego z realizacją inwestycji polegającej na budowie ścieżki spacerowej, interpretacja indywidualna DKIS z 15 czerwca 2022 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.178.2022.1.LS

W analizowanej sprawie budowa obiektów rekreacyjnych i turystycznych odbywa się w ramach władztwa publicznego, Gmina wykonując te inwestycje działa jako organ administracji publicznej i może skorzystać ze środków prawnych o charakterze władczym. W takim ujęciu gmina bez wątplenia nie może być uznana za podatnika, gdyż realizuje ona w tym zakresie zadania własne służące zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej.

Dodatkowo, w analizowanej sprawie usługi nabyte w ramach realizacji zadania oraz infrastruktura powstała po zakończeniu za-

dania nie będą wykorzystywane do czynności opodatkowanych. Po zakończeniu inwestycji ścieżka będzie ogólnodostępna i stanowić będzie element traktu spacerowego, położonego na terenach publicznych wzdłuż rzeki. W konsekwencji, gmina nie będzie miała prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wykazanego na fakturach dokumentujących wydatki poniesione w związku z realizacją planowanego zadania.

Za dzień powstania obowiązku podatkowego z tytułu usług wynajmu obudów do wykopów ziemnych należy uznać dzień wystawienia faktury ustrukturyzowanej, interpretacja indywidualna DKIS z 14 czerwca 2022 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.169.2022.1.PM

Obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia usługi najmu powstaje z chwilą wystawienia faktury. Natomiast w sytuacji, gdy podatnik nie wystawił faktury lub wystawił ją z opóźnieniem, obowiązek podatkowy powstaje nie później niż z chwilą upływu terminu płatności.

Ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, wprowadza możliwość wystawiania faktur ustrukturyzowanych, jako jednej z dopuszczanych form dokumentowania transakcji obok faktur papierowych i obecnie występujących w obrocie gospodarczym faktur elektronicznych.

Wprowadzone od dnia 1 stycznia 2022 r. rozwiązanie, tj. wystawianie faktur ustrukturyzowanych w ramach Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF), ma charakter fakultatywny. Planowane jest też przy tym wprowadzenie obligatoryjnego KseF. Fakturę ustrukturyzowaną uznaje się za wystawioną w dniu jej przesłania do Krajowego Systemu e-Faktur. Zatem powyższy przepis jednoznacznie określa moment wystawienia faktury ustrukturyzowanej, którym jest dzień jej przesłania do KSeF.

A zatem, obowiązek podatkowy z tytułu świadczonych usług wynajmu powstaje z chwilą wystawienia faktury ustrukturyzowanej, tj. w dniu jej przesłania do KSeF, zgodnie z art. 19 ust. 5 pkt 4 lit. b w zw. z art. 106na ust. 1 ustawy VAT. Podsumowując, za dzień powstania obowiązku podatkowego z tytułu świadczonych przez wnioskodawcę usług wynajmu obudów do wykopów ziemnych należy uznać dzień wystawienia faktury ustrukturyzowanej, tj. dzień jej przesłania do KSeF.

Kwartalny system wpłacania zaliczek w 1. roku działalności PGK. Uproszczona forma wpłacania zaliczek w 1. i 2. roku działalności PGK. Wyłączenie z opodatkowania na podstawie art. 24ca ust. 14 pkt 1 ustawy CIT dla PGK rozpoczynającej działalność, interpretacja indywidualna DKIS z 20 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.187.2022.1.AW

PGK, której pierwszy rok podatkowy rozpocznie się od dnia 1 maja 2022 r. a zakończy dnia 31 grudnia 2022 r., jako podatnik CIT, będzie uprawniona do wyboru w pierwszym roku podatkowym swojej działalności kwartalnego systemu wpłaty zaliczek na CIT.

PGK, jako podatnik CIT, w pierwszym i drugim roku podatkowym nie będzie uprawniona do zastosowania uproszczonej formy wpłacania zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych.

PGK staje się podatnikiem w momencie jej utworzenia zgodnie z zasadami określonymi w art. 1a ustawy CIT. Zatem, dla celów rozliczeń w podatku dochodowym, jako podatnik, rozpoczyna działalność w roku utworzenia. PGK nie spełnia przesłanek wynikających z art. 19 ust. 1a ustawy VAT.

Z chwilą zarejestrowania PGK staje się odrębnym podatnikiem CIT, tym samym jakiegokolwiek działania restrukturyzacyjne wynikające z art. 19 ust. 1a ustawy CIT jej nie dotyczą.

Uwzględniając powyższe, w roku rozpoczęcia działalności oraz w kolejno następujących po sobie 2 latach podatkowych następujących bezpośrednio po tym roku, PGK zostanie objęta wyłączeniem z obowiązku opłacania minimalnego podatku dochodowego.

PGK w roku rozpoczęcia działalności oraz w kolejno następujących po sobie 2 latach podatkowych następujących bezpośrednio po tym roku, będzie korzystała z wyłączenia, o którym mowa w art. 24ca ust. 14 pkt 1 ustawy CIT.

Przy określaniu powierzchni użytkowej na potrzeby podatku VAT można posłużyć się każdą normatywnie określoną metodą ustalania takiej powierzchni, interpretacja indywidualna DKIS z 9 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.132.2022.2.AB

Przy określaniu powierzchni użytkowej na potrzeby podatku VAT, z uwagi na brak definicji pojęcia „powierzchnia użytkowa” w ustawie, można posłużyć się każdą normatywnie określoną metodą ustalania takiej powierzchni.

Spółka będzie dokonywać dostawy lokali mieszkalnych, użytkowych oraz budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Do ustalenia „powierzchni użytkowej” będzie stosować regulacje wynikające z ustawy o własności lokali.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że spółka w celu wyliczenia powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych, może posłużyć się każdą normatywnie określoną metodą ustalenia takiej powierzchni, która będzie w danym przypadku racjonalna. Jednocześnie należy zauważyć, że wyłącznie spółka znająca specyfikę swojej działalności gospodarczej, jest w stanie wybrać metodę, która będzie najbardziej adekwatna i racjonalna dla danej inwestycji budowlanej, a nie organ w trybie interpretacji indywidualnej.

Zatem, spółka obliczając powierzchnię użytkową lokali mieszkalnych może tego wyliczenia dokonać w oparciu o ustawę o własności lokali. Na podstawie powyższych uregulowań można stwierdzić, że kondygnacja budynku mieszkalnego, w części w której znajdują się konkretne komórki lokatorskie oraz garaże, nie mieści się ani w pojęciu pomieszczenia technicznego, ani pomieszczenia gospodarczego, w związku z czym, stanowi lokal użytkowy.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, o której mowa w art. 41 ust. 12b ustawy VAT nie wlicza się powierzchni komórek lokatorskich lub garaży.

Spółka jako pośrednik kredytu konsumenckiego, który został wpisany na listę pośredników kredytowych (RPK) może wybrać opodatkowanie ryczałtem od dochodów spółek (tzw. CIT estoński), interpretacja indywidualna DKIS z 17 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.167.2022.1.SG

Spółka świadczy usługi pośrednictwa w zakresie umów o kredyt konsumencki (pośrednik kredytu konsumenckiego). Spółka jest wpisana przez KNF do rejestru pośredników kredytowych (RPK).

Wyłączenie z opodatkowania uzyskiwanych dochodów ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych z art. 28k ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy CIT nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, bowiem spółka nie jest przedsiębiorstwem finansowym, o którym mowa w art. 15c ust. 16 ustawy CIT

i nie jest instytucją pożyczkową w rozumieniu art. 5 pkt 2a ustawy o kredycie konsumenckim.

Spółka jest podmiotem wpisanym do rejestru pośredników kredytu konsumenckiego prowadzonym przez KNF. Spółka jest zatem pośrednikiem kredytowym w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy o kredycie konsumenckim. Tym samym, spółka nie jest podmiotem nieuprawnionym do opodatkowania w postaci ryczałtu od dochodu spółek w rozumieniu art. 28k ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy CIT.

Zatem wskazać należy, że jeżeli do spółki nie będą miały zastosowania pozostałe warunki wyłączające możliwość opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych z art. 28k ustawy CIT oraz spółka będzie spełniać warunki z art. 28j ustawy CIT, to będzie uprawniona do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek kapitałowych.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl